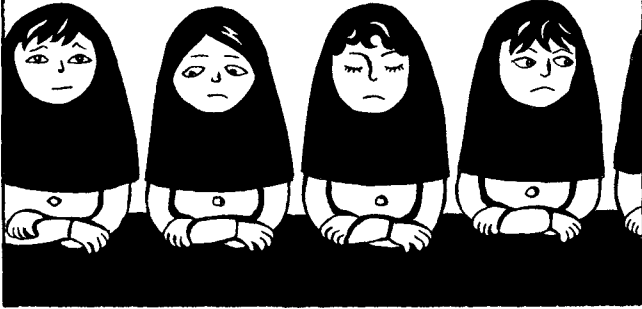

הרעלה

וזאת תמונה של הכיתה שלי. אני יושבת בקצה הכי ימני, ובגלל זה לא רואים אותי. מימין לשמאל: גולנאז, מאג'יד, נארין, מינה.

זאת אני כשהייתי בת עשר. זה היה ב-1980.

ואז הגיעה 1980: השנה הראשונה שבה היתה חובה ללבוש רעלה בבית הספר.

ב-1979 פרצה המהפכה. מאוחר יותר קראו לה "המהפכה האסלאמית".

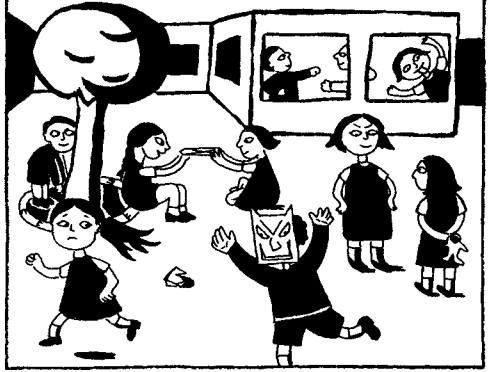
לא ממש אהבנו ללבוש את הרעלה, בעיקר כי לא הבנו למה אנחנו צריכות את זה.

שבו למדו יחד בנים ובנות,

וגם כי שנה לפני כן, ב-1979, למדנו בבית ספר צרפתי חילוני,

של התבוננות.

לזה אני קוראת "מהפכת תרבות".

כי הם סמל של הקפיטליזם העולמי

כל הכבוד!

בדיוק!

ופתאום ב-1980...

חובה לסגור את כל בתי הספר הדו-לשוניים

וזהו זה!

פתאום היינו עטופות ברעלה ומפרדות מהחברים שלנו.

בכל הרחובות היו הפגנות בעד או נגד הרעלה.

הייתי גאה בה מאוד, באמת. התמונה שלה הופיעה בכל העיתונים באירופה.

באחת ההפגנות, עיתונאי גרמני צילם את אמא שלי.

והרבה זמן הרכיבה משקפיים שחורים.

היא צבעה את השיער.

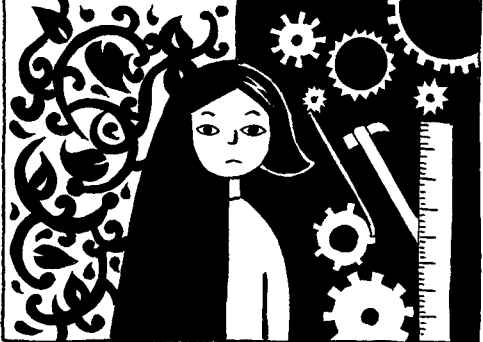
ואפילו בשבועון אחד אצלנו. אמא שלי ממש פחדה.

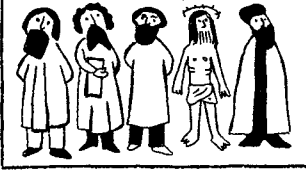
דת תמיד היתה חלק ממני.

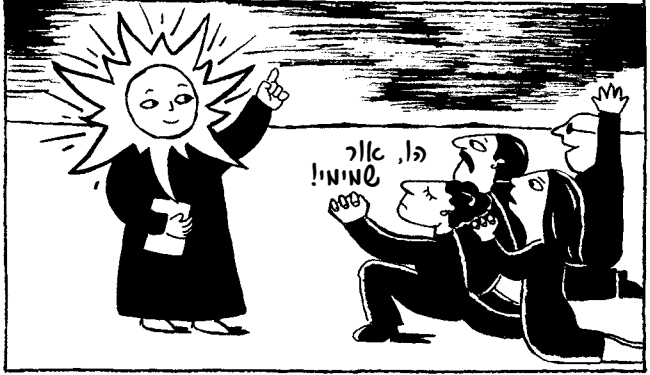
האמת היא שלא ממש ידעתי מה לחשוב על הרעלה הזאת. נכון שהאמנתי באלוהים, אבל המשפחה שלנו היתה מאוד מודרנית ומתקדמת.

לפני היו כמה אחרים.

כבר בגיל שש הייתי בטוחה שאני האחרונה בנביאים. זה היה כמה שנים לפני המהפכה.

מה, אישה?

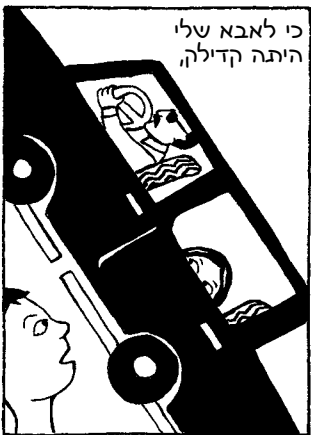

אני האחרונה בנביאים.

ובעיקר כי לסבתא שלי כאבו תמיד הברכיים.

כי לאבא שלי היתה קדילק, כי לאבא שלי היתה קדילק.

רציתי להיות נביאה...

